

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
Број:К.4165/10
Београд

У ИМЕ НАРОДА

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Зоране Трајковић, председника већа, судије Драгомира Герасимовића, члана већа, судија поротника Петре Петровић, Видице Јовановић и Илије Козомаре, чланова већа, са записничарем Иваном Стојилковић, у кривичном поступку против окривљеног Миљана Раичевића, због кривичног дела убиства из члана 113 КЗ-а, по оптужници ОЈТ-а у Београду КТ.бр.529/09 од 17.06.2009.године, коју од 01.01.2010. године заступа ВЈТ у Београду, након одржаног јавног и главног претреса дана 16.05.2011.године у присуству заменика Вишег јавног тужиоца у Београду Јелене Катић, окривљеног Миљана Раичевића, бранилаца окривљеног адвоката Владимира Петровића и адвоката Гордане Божиловић-Петровић и пуномоћника ошт. адвоката Ксеније Поповић донео је, а дана 31.05.2011.године јавно објавио

ПРЕСУДУ

Окривљени **МИЉАН РАИЧЕВИЋ**, од оца [REDACTED] и мајке [REDACTED] рођене [REDACTED] рођен [REDACTED] године у [REDACTED] са пребивалиштем у [REDACTED], улица [REDACTED] број [REDACTED], а боравиштем у [REDACTED] улица [REDACTED] бр. [REDACTED] држављанин [REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

РС, просечно месечно зарађује [REDACTED] динара, [REDACTED]

КРИВИЧНО

КРИВ ЈЕ

ШТО ЈЕ:

Дана 19.03.2009.године око 04,15 часова на Новом Београду, у улици Омладинских бригада у висини броја 3, лишио живота [REDACTED] при чему је био урачунљив, свестан свог дела и његове забрањености чије извршење је хтео, тако што је као полицијски службеник Полицијске управе за град Београд, Интервентне јединице 92 и члан Интервентне патроле позивног броја 9242, која је том приликом обављала службену дужност на територији Новог Београда у патролном возилу марке „Mitsubishi Pajero” регистарског броја [REDACTED] лишио живота Т [REDACTED] З [REDACTED] када је наведена патрола успела да заустави моторно возило марке „Пежо 307 – ЦЦ2“, регистрационог броја [REDACTED] којим је управљао Ф [REDACTED] М [REDACTED] а на месту сувозача седео Т [REDACTED] З [REDACTED] заједно са осталим члановима патроле изашао из патролног возила, ренетирао свој службени пиштољ ЦЗ-99, калибра 9 мм, фабричког броја 115870 и држећи га у десној руци пришао вратима сувозача путничког возила марке „Пежо 307 – ЦЦ2“, регистрационог броја БГ 707-925, наредио сувозачу да изађе напоље, отворио врата сувозача, па када је Т [REDACTED] З [REDACTED] изашао из наведеног возила, из свог службеног пиштоља са растојања од 5 цм, испалио један пројектил у пределу главе Т [REDACTED] З [REDACTED], наневши му тешку телесну повреду опасну по живот у виду прострелине у десном заушном пределу услед које је на лицу места преминуо

-чиме је извршио кривично дело убиства из члана 113 Кривичног законика

Па га суд применом напред наведеног законског прописа и одредби чланова 4, 42, 45, 54 и 63 КЗ-а

О С У Ђ У Ј Е

НА КАЗНУ ЗАТВОРА У ТРАЈАЊУ ОД 13 (ТРИНАЕСТ) ГОДИНА,
у коју казну му се урачунава време проведено у притвору по решењу истражног судије Окружног суда у Београду Ки.бр. 290/09 од 21.3.2009. године, а који му се рачуна почев од 19.03.2009. године, када је лишен слободе, па надаље.

Оштећена **О** **З** се ради остваривања имовинско правног захтева упућује на парницу.

Образложење

Оптужницом ОЈТ-а у Београду Кт. бр. 529/09 од 17.06.2009. године, коју од 01.01.2010.године заступа ВЈТ у Београду окривљеном Миљану Раичевићу стављено је на терет извршење кривичног дела убиства из члана 113 КЗ-а.

Окривљени Миљан Раичевић је у своју одбрану у преткривичном поступку дана 19.03.2009. године навео да је дана 19.03.2009. године као члан Интервентне јединице 92 – 42-42 која је задужена за Општину Нови Београд, био у патроли у полицијском возилу марке „Mitsubishi Paјero” на месту сувозача, да је возилом управљао његов колега **Н** **И**, који је био и вођа патроле, да је иза њега седео **Д** **Ј** а иза возача **И** **С** **Ј**. Даље је навео да су се те вечери у описаном саставу и распореду седења кретали службеним возилом спором вожњом, када су уочили, крећући се улицом Алексиначких рудара према хотелу „Југославија“, да им се из супротног правца великом брзином приближава једно возило тамне боје и у првом моменту су сви помислили да се ради о аутомобилу марке „Renault megane“ за коју марку возила су иначе имали информацију да се краде. Из тог разлога је „вођа патроле“ **Н** **И** окренуо возило и кренуо за тим аутомобилом који је прошао кроз црвено светло на семафору и ушао у улицу Булевар Михаила

Пупина започевши кретање према Општини Нови Београд. Одлучили су да зауставе то возило у циљу легитимисања два лица која су се у њему налазила, возило је почело да бежи и било је на удаљености испред њих педесет до седамдесет метара, скренуло је лево на раскрсници са улицом Булевар Михајла Пупина прошавши на црвено светло, а потом прошло на још два или три црвена светла на семафорима. Када су се приближили возилу, он је руком кроз прозор дао знак да стану, И [REDACTED] им је полицијским возилом запречио пут, потом су сви изашли из возила и репетирали пиштоље. Д [REDACTED] Ј [REDACTED] је стао испред тог возила, И [REDACTED] и Ј [REDACTED] су стали са возачеве стране, он је стао са стране сувозача, пришао возилу и гласно два пута издао наредбу "полиција, изађи напоље", на шта се сувозач који је био мало погнут оглушио. Када је видео да се лице оглушава о његову наредбу, левом руком је дохватио браву на вратима, а у десној руци је држао пиштољ, али је сувозач нагло отворио врата и ивицом врата га ударио у десну подлактицу, он се склонио у лево, а сувозач је искочио из возила и својом десном руком одгурнуо његову леву руку, док га је левом руком ухватио за десну руку у пределу зглоба десне руке у којој је држао пиштољ. Одмах потом га је и својом десном руком ухватио за зглоб шаке у којој је држао пиштољ и окрећући се на своју леву страну га повлачио напред, објаснивши да се сувозач окренуо око своје осе на левој нози, навукао га на свој десни кук, док је десна рука окривљеног са пиштољем на грудима оштећеног, а цев пиштоља окренута на горе. Окривљени је даље навео да је тада дошло до опаљења, објаснивши да је на почетку интервенције кажипрст десне руке држао ван обарача, након опаљења је извукао руке, померио се три четири корака у назад и видео да сувозач пада, али у том тренутку пиштољ није имао код себе. Полицајац Д [REDACTED] Ј [REDACTED] је пришао лицу које је лежало на асфалту, Ј [REDACTED] је пришао са задње стране возила, узео пиштољ и однео га у гепек полицијског возила. Окривљени је истакао да је догађај од тренутка изласка сувозача из возила до тренутка опаљења трајао свега неколико секунди.

Окривљени Миљан Раичевић у претходном поступку дана 20.03.2009. године није износио одбрану.

Окривљени Миљан Раичевић је у своју одбрану на главном претресу дана 28.09.2009. године навео да је последњих пет година радио у полицији, да је од 01.04.2008. године почео да ради у Интервентној

јединици, да је 19.03.2009. године са патролом чији је био члан у патролном возилу осматрао улице и просторе поред зграда јер је Нови Београд познат по вршењу тешких кривичних дела. Објаснио је да им је у једном тренутку док су се кретали улицом Алексиначких рудара великом брзином долазило возило из супротног правца које се кретало из правца холтела Југославије, али како се кретало великом брзином нису могли да запазе регистарски број, тип возила и боју, тачније возило је било тамне боје и помислили су да се ради о возилу „Renault megane“ за које су имали информације да се краде. Како се предметно возило кретало непрописно, извели су закључак да је исто украдено, па је Н [REDACTED] И [REDACTED] окренуо возило и кренуо за њим. То возило је прошло кроз црвено светло и ушло у улицу Булевар Михајла Пупина крећући се ка општини Нови Београд великом брзином и пролазећи кроз црвена светла. Даље је навео да су упалили ротациона светла и звучни сигнал, да је возило прошло раскрсницу код општине Нови Београд и започело да се креће улицом Омладинских бригада, потом је прошло раскрсницу те улице и улице Булевар Зорана Ђинђића такође пролазећи кроз црвена светла, али су успели да га сустигну и када су пролазили поред возила он је отворио прозор и десном руком показао возачу да заустави возило, а И [REDACTED] му је возилом препречио пут. Објаснио је да су потом он и његове колеге, према правилу које примењују када се у возилу налазе сумњива лица, изашли из полицијског аутомобила и то тако што је он кренуо ка сувозачу, Д [REDACTED] је стао испред заустављеног „Пежоа“, док су С [REDACTED] Ј [REDACTED] и Н [REDACTED] И [REDACTED] кренули ка возачу. Одмах, по изласку из патролног возила је репертирао пиштољ при чему кажипрст десне руке није држао на обарачу пиштоља, био је удаљен метар или метар ипо од возила које су зауставили, након чега је пришао до предњих десних врата заустављеног „Пежоа“ и сувозачу издао наредбу „Полиција, изађите из возила“ при чему је у десној руци држао ренетиран пиштољ, усмерен ка возилу на удаљености од врата возила „Пежоа“ око 1 метар, али сувозач није реаговао, нити је изашао из возила, он му је он по други пут упутио исту наредбу истовремено уочивши да је сувозач мало погнут у возилу ка предњем делу, повијене главе према поду возила, због чега је помислио да можда тражи оружје или неки други предмет за напад. Левом руком је кренуо у намери да отвори сувозачка врата возила када је од врата био удаљен свега неколико центиметара, у том тренутку сувозач је нагло отворио врата возила, гурно их тако да га је вратима возила ударио у подлактицу десне руке у којој је држао пиштољ, затим је сувозач изашао из возила

на тај начин што је прво избацио своју десну ногу и ставио је на коловоз, а потом је „искочио“ из возила и својом десном руком одгурнуо његову леву руку истовремено ухвативши својом левом руком окривљеног у висини десног ручног зглоба руке у којој је држао пиштољ, након чега га је усправио лицем окренутим ка њему, а затим својом десном руком ухватио његову десну руку и почео да се окреће бочно навлачећи га на његов десни бок, истовремено са обе руке држећи десну руку окривљеног у којој му се налазио пиштољ и то у висини ручног зглоба, при чему је објаснио да је пиштољ у његовој руци био окренут на горе, као и да је цев пиштоља била усмерена на горе и да је у једном тренутку дошло до опаљења. Истакао је да у тренутку није био свестан како је дошло до опаљења, да се налазио у стању шока, наводећи да се конкретном приликом његова лева рука налазила на левом рамену Т. З. да не може да се изјасни у вези понашања његових колега, обзиром да се све десило „муњевитом“ брзином и трајало неколико секунди, да је након опаљења направио неколико корака уназад видевши да је сувозач пао поред њега.

На главном претресу у присуству судских вештака балистичара Милана Куњадића и лекара Душана Дуњића окривљени је уз помоћ судског стражара као маркиранта представио цео догађај представивши позицију свог тела и тела оштећеног у тренутку када је дошло до опаљења пројектила из пиштоља. Окривљени је представио да је његово тело и тело оштећеног конкретном приликом било окренуто у односу на возило десним боком ка десној страни возила, да су лица њих обојице била усмерена ка задњем делу возила, при чему је десна рука у којој је окривљени држао пиштољ у висини десног зглоба од стране оштећеног држана левом руком, док је десна рука оштећеног била повијена у десном лакту изнад десне руке окривљеног и којом је и то отвореном шаком оштећени држао шаку десне руке окривљеног у којој се налазио пиштољ при чему га је левом шаком и држао за десни зглоб руке у којем тренутку је пиштољ био усмерен на више ка глави овде оштећеног, при чему је окривљени показао да је десна рука оштећеног на описан начин била преко десне шаке окривљеног, рука у којој се налазио пиштољ, горњим делом додиривала је дршку пиштоља и навлаку пиштоља са задње стране. Окривљени је описао да је тело оштећеног било повијено напред, а његово тело прислоњено на леђа оштећеног, с тим што је лева рука била у висини левог рамена овде оштећеног, те је у таквом положају тела оса цеви пиштоља била усмерена одозго на горе, предњим делом ка десном заушном делу

главе, а растојање уста цеви од десног заушног дела главе оштећеног била је око 6 цм, а цев оружја усмерена ка левом слепоочном делу главе оштећеног када је дошло до опалења након којег је окривљени повукао руку уназад, а тело овде оштећеног је пало испред њега.

Окривљени је на главном претресу дана 14.02.2010. године навео да не признаје извршење кривичног дела које му се ставља на терет, да му се сувозач по изласку из возила није обраћао, већ је одмах почео да му отима пиштољ, а да он није прилазио оштећеном након што је пао.

Суд је у доказном поступку извео доказе испитивањем сведока Н [REDACTED] И [REDACTED] вештака Н [REDACTED] Радосављевић Стевновића, вештака Војкана Зорића, судског вештака Душана Дуњића, судског вештака Милана Куњадића, вештака Тамаре Новковић, судског вештака Ане Најман, а на сагласан предлог странака прочитао службену белешку о криминалистичко техничком прегледу лица места УВ.бр.100/118/2009, Д 1830/2009 од 19.03.2009.године, службену белешку о криминалистичко техничком прегледу лица места МУП РС КТ.бр.100/5255/2009 од 19.03.2009.године, КТ.бр.100/5259/2009 од 19.03.2009.године, КТ.бр.5258/2009 од 19.03.2009.године, извештај о дактилоскопијској идентификацији папиларних линија МУП РС бр.234-3-12158/2009 од 19.03.2009.године, извештај из КЕ за окривљеног МУП РС, записник о увиђају дежурног истражног судије Окружног суда у Београду Кри.бр.622/09 од 19.03.2009.године, записник о саслушању сведока Б [REDACTED] Б [REDACTED], Ј [REDACTED] Д [REDACTED] Ф [REDACTED] М [REDACTED] а, из претходног поступка од 03.04.2009.године, извештај о резултатима токсиколошко-хемијске анализе ВМА 767/09 од 27.03.2009.године, извештај о прегледу трагова употребе ватреног оружја МУП РС број 642/09 од 03.03.2009. године са фотодокументацијом, налаз и мишљење вештака Наташе Радосављевић-Стефановић и Војкана Зорића, записник о саслушању сведока С [REDACTED] Ј [REDACTED] Д [REDACTED] Ј [REDACTED] из претходног поступка од 16.04.2009.године, налаз и мишљење вештака Тамаре Новковић од 23.06.2009.године, обдукциони записник Института за судску медицину Медицинског факултета у Београду број 237/2009 од 19.03.2009.године, записник о саслушању сведока С [REDACTED] З [REDACTED] из претходног поступка од 22.04.2009.године, записник о саслушању сведока С [REDACTED] У [REDACTED] од 12.06.2009.године, налаз и мишљење вештака др.Душана Дуњића и балистичара Милана Куњадића са фотодокументацијом од 08.06.2009.године, правилник о условима и

начину употребе средстава принуде МУП РС од 07.11.2004.године, упутство о полицијској етици о начину обављања послова полиције од 15.04.2003.године, налаз и мишљење судског вештака др.Бранка Мандића и Ане Најман од 16.06.2009.године, извештај о извршеном лекарском прегледу Миљана Раичевића за упис у образовну институцију МУП-а РС, па је након свестране оцене свих изведених доказа, како појединачно, тако и у њиховој међусобној повезаности утврдио чињенично стање као у изреци пресуде.

Сведок С [REDACTED] је у свом исказу у претходном поступку навео да је 19.03.2009.године био члан патроле чији је вођа био Н [REDACTED] И [REDACTED], заједно са Миљаном Раичевићем и Д [REDACTED] Ј [REDACTED], да су око 4 часа код хотела Југославија приметили возило које се креће брже у супротном смеру од њиховог, да је наоко од њих приликом мимоилажења прокоментарисао да је у питању „Renault megane“, а они су имали информације да обрате пажњу на тај тип возила, зато што је било неких разбојништава управо с таквим возилима и И [REDACTED] је окренуо возило којим је управљао, укључио ротациона светла и сирену и кренуо за тим возилом. Сведок Ј [REDACTED] је објаснио да су за тим возилом ишли од улице Булевар Михајла Пупина до општине Нови Београд, потом ка улици Омладинских бригада, да су код општине покушали да успоставе контакт са патролом број 47, али да не може да се сети ко је од њих покушао да успостави контакт, да је возило које су пратили прошло раскрсницу улице Омладинских бригада са улицом Булевар Зорана Ђинђића на црвено светло, у ком тренутку су пристизали то возило и одустали од контактирања са патролом 47 јер су видели да ауто успорава. Возило су мимоишли код цркве на Новом Београду, Раичевић је из кола показивао руком возачу да стане, возило није одмах стало, него су га претекли и препречили му пут. По изласку из возила је репетирао пиштољ, кренуо ка возачу, рекао „полиција изађи напоље“, а у току тога је Н [REDACTED] И [REDACTED] отворио возачева врата, својим оружјем на нишану држећи возача, он је вратио оружје у футролу, возач је почео да излази, он га је ухватио за десно раме и извлачио из возила, намеравајући да га окрене и доведе у безбедан положај. Даље је навео да није видео шта раде Миљан Раичевић и Д [REDACTED] Ј [REDACTED], да је чуо да издају наредбе сувозачу да изађе из возила, да је реакција са друге стране возила била спорија него у питању возача и да је само у једном тренутку чуо опаљење из ватреног оружја. Сведок је истакао да је видео да човек лежи с десне стране кола на десном боку, с десном руком савијеном у лакту која лежи на

асфалту, а левом преко тела у пределу стомака и пиштољ који вири из јакне коју покојни има на себи. У том тренутку није знао да ли је то лице још увек живо или не, узео је пиштољ, подигао га како би га склонио из разлога безбедности, извадио оквир, вратио метак из цеви у оквир, поново репетирао, испалио на празно без оквира и ставио пиштољ у гепек полицијског возила. Сведок Ј [REDACTED] је такође навео да је он по стажу најдуже у Интервентној јединици, да је био први пратилац у патроли и да је његово место било на месту сувозача, али да је он конкретном приликом препустио своје место у патроли Миљану Раичевићу јер је био поуздан полицајац.

Сведок Н [REDACTED] И [REDACTED] је у свом исказу у претходном поступку дана 16.04.2010. године навео да је конкретном приликом био вођа патроле и возач интервентног возила, да су помислили од једног возила које се брже кретало да је возило „Renault megane“ које је било актуелно за провере због неких разбојништава, па су пошли за тим возилом и он је одмах укључио ротацију и звучни сигнал. Објаснио је да су се доста дуго кретали за тим возилом, возило се све брже кретало, пролазило на црвена светла и исто су почели да сустижу када су прошли раскрсницу улице Омладинских бригада и Булевара Зорана Ђинђића, Миљан Раичевић је руком дао знак возачу да стане, он је потом дијагонално поставио возило у саобраћајну траку којом се кретало то возило, а возач је возило зауставио на удаљености од око један метар од њиховог возила. Он и Ј [REDACTED] су изашли из возила и кренули према возачу, а Раичевић који је седео на месту сувозача је имао задатак да интервенише код сувозача, док је Ј [REDACTED] држао пиштољ уперен према возачу, он је отворио врата возача држећи пиштољ у другој руци, Ј [REDACTED] је ставио свој пиштољ у футролу и у једном тренутку је чуо пуцањ. Даље је навео да је видео да Д [REDACTED] Ј [REDACTED] ставља заштитне рукавице како би пружио помоћ лицу које је лежало очигледно повређено и крварило, да је видео на блиц пиштољ који је стајао између десне руке и десног ребарног дела покојног, да је Ј [REDACTED] тај пиштољ подигао и однео од лица које је лежало на асфалту. Сведок И [REDACTED] је истакао да је тек када се све завршило видео да је у питању возило марке Пежо, које је врло слично моделу Меган.

Сведок Д [REDACTED] Ј [REDACTED] је у свом исказу у претходном поступку 16.04.2009. године навео да је по заустављању ципа био најближи заустављеном возилу, да је изашао из возила и заузео положај тако да

пиштољ држи репетиран са обе руке испред себе у правцу возача заустављеног возила, возачевим вратима су пришли Ја [REDACTED] и И [REDACTED] извукли возача из возила, а за то време је чуо да два или три пута Раичевић наређује сувозачу да изађе из кола. Даље је навео да је видео Раичевића да држи пиштољ у десној руци блиско свом десном рамену, а левом руком отвара сувозачева врата и отвара врата, затим се врата нагло отварају према Раичевићу, ударају га у пределу подлактице, а потом види десну руку из возила која иде ка Раичевићевој руци, а другом руком га хвата за десну руку у којој је био пиштољ у пределу зглоба шаке. Лице које је седело на месту сувозача хвата Раичевића и другом руком за зглоб шаке у којој држи пиштољ, а можда чак и нешто више у пределу шаке, обојица се ротирају у лево, сувозач је повукао Раичевића према себи којом приликом је окривљени био њему леђима окренут и одједном је зачуо пуцањ. У једном тренутку је схватио да је погођено лице које је било сувозач, видео га је док је падао на асфалт, пришао му је и видео пиштољ који је лежао између десне руке и ребара сувозача, па је Ј [REDACTED] узео пиштољ и склонио га, а он ставио рукавице и покушао да пружи помоћ том лицу.

Сведок Б [REDACTED] Б [REDACTED] ујак Ђ [REDACTED] З [REDACTED] је у свом исказу навео да је Ђ [REDACTED] З [REDACTED] био студент менаџмента, да је био миран младић који није правио проблеме, увек насмејан и добро расположен, да се бавио фудбалом, имао је девојку и живео потпуно обичан живот, да није имао никакав сукоб са законом, да је носио наочаре још када је био мали јер има стробзиам и на једном оку је носио диоптрију око 3,15.

Сведок Ф [REDACTED] М [REDACTED] је у свом исказу датом у претходном поступку и на главном претресу навео да је те вечери био са Ђ [REDACTED] З [REDACTED] на сплаву на „Акапулко“ где су конзумирали алкохол, да су потом кренули са сплава, претходно дошавши до паркинга код хотела „Југославија“, одакле су кренули и то тако што је његовим возилом марке „Пежо 307 ЦЦ“, заједно са њим кренуо и Ђ [REDACTED] З [REDACTED] а З [REDACTED] возилом марке „Цитроне Ц4“, за њима кренула З [REDACTED] девојка Ј [REDACTED] Д [REDACTED]. Даље је навео да се возилом марке „Пежо 307“ кретао нормалном брзином, да није било гужве у саобраћају, да су код кружног тока код општине Нови Београд кренули улицом Омладинских бригада ка блоковима, те да је могуће да је код цркве на Новом Београду на семафору можда и прошао на црвено светло, односно на прелаз са жутог на црвено светло када је приметио, у ретровизору возила да се иза његовог возила у крајњој левој траци

креће цип Интервентне полиције, која их следи, при чему је у претходном поступку навео да су на ципу била упаљена ротациона светла, а на главном претресу да није видео светла на том возилу као и да није чуо звучни сигнал. Даље је навео да је потом почео да успорава кретање, да је прикочио, да је зауставио своје возило у средњој саобраћајној траци, а интервентни цип је стао нешто испред њиховог возила и на тај начин га мало препречио. Из интервентног ципа су изашли полицајци, уочио је да су њему пришла два полицајца, те да се сећа да га је полицајац који је изашао са места иза возача ципа ухватио за мишицу леве руке и повукао га тако да га је практично извукао из аутомобила, иако је он већ започео да излази, након чега су га два полицајца ухватила и бацила на задњу хаубу грудима и лицем усмереном према хауби, потискујући му главу унапред ка доле, тако да је главу морао да спусти на гепек свог аутомобила, да би у том тренутку зачуо пуцањ, након чега се тргао и видео како се са десне стране аутомобила крв слива. Указао је суду да је пре него што се тргао добио од стране полицајца један ударац руком у потиљак са десне стране, изнад уха, али су га убрзо полицајци пустили очигледно уплашени оним што се десило, да би након неколико тренутака видео како са десне стране аутомобила лежи Ђ██████████ З██████████, тако што му је глава била усмерена према задњем делу кола, а ноге према предњој страни возила, тело му је било паралелно са десном страном аутомобила, лежао је на леђима, уочио је рану на његовом лицу у близини ока и много крви. Сведок је нагласио да је непосредно пре интервенције полиције Ђ██████████ З██████████ који је седео на месту сувозача у његовом возилу, разговарао телефоном са својом девојком Ј██████████, да нису били везани, те да у том тренутку он и З██████████ нису водили разговор, с обзиром да је Ђ██████████ разговарао телефоном, наводећи да се сећа да му је у једном моменту рекао да је у ретровизору запазио цип интервентне полиције. Сведок је истакао да су конкретном приликом полицајци изашли као бандити, да се убрзо након предметног догађаја појавила и друга полицијска патрола, Хитна помоћ и Ђ██████████ девојка Ј██████████ да Ђ██████████ З██████████ познаје цео живот, да је он био весео момак, да није био агресиван тип, да није имао никада никакав инцидент, да је конкретном приликом на глави имао наочаре за вид које је увек носио, да је када је у ретровизору свог возила уочио интервентни цип, одмах почео да успорава и зауставио свој ауто, да на лицу места није било никаквих трагова кочења, те да није тачно да је бежао, наводећи да је он прво зауставио своје возило, па да је тада тек њима пришао полицијски цип. Додао је да се у току кретања од хотела „Југославија“

до места догађаја нигде није заустављао, осим на неком семафору, као и да нигде није прошао кроз црвено светло, осим код цркве где је било између жутог и црвеног светла на семафору.

Сведок Н [REDACTED] И [REDACTED] је у свом исказу на главном претресу навео да не може тачно да се сети у ком тренутку је сваки од чланова њихове екипе изашао из возила, да зна да је он последњи изашао, да није видео када су остали полицајци репетирали своје пиштоље, али је чуо звукове репетирања пиштоља, као и да је он свој пиштољ репетирао. Даље је навео да се не сећа да ли је у возилу изговорена реченица да сви ваде пиштоље и да их репетирају, али је била прича да буду опрезни, а у ситуацији у којој су се нашли се подразумевало репетирање пиштоља. Сведок И [REDACTED] је такође навео да се није видео како окривљени Раичевић држи пиштољ, нити је видео тренутак када је З [REDACTED] изашао из возила, да се возило у коме се налазио оштећени кретало много брже од полицијског возила, да су на њему била упаљена сва светла, да су га пратили два, три или четири километра, а марку и тип возила је уочио тек када се возило зауставило.

Сведок С [REDACTED] [REDACTED] је у свом исказу на главном претресу навео да је био усредсређен на возача, а сувозача је видео тек кад је пао на асфалт, с тим што није видео тренутак његовог пада, да је пиштољ који се налазио између десног бока и десне руке Ђ [REDACTED] За [REDACTED] узео без рукавица и однео га у гепек службеног возила. Даље је навео да је возач возила био слободан, а Раичевић погнут па је мислио да је погођен од стране тог лица, као и да није уобичајено да се оружје склања са лица места када дође до пуцњаве, али он није био сигуран да ли је тај човек жив и да ли ће да пуца у Раичевића и да је мислио да је у питању пиштољ тог лица које је лежало на асфалту.

На главном претресу суд је извео доказе суочењем сведока Ф [REDACTED] М [REDACTED] и окривљеног Миљана Раичевића, у погледу кретања возила, при чему је свако остао при својим ранијим наводима. Сведок је навео да се сећа да је полиција интервентно возило након интервенције и после пуцања препаркирала, да је догађај који се збио шок који ће га пратити цео живот, да не може да опише колико је времена прошло од тренутка када је чуо пуцањ до тренутка када је пришао Ђ [REDACTED] телу, колико се ту задржао, где је даље кренуо и како су се ти временски тренутци одвијали.

Сведок Ј [REDACTED] Д [REDACTED] у свом исказу у претходном поступку и на главном претресу навела је да се са Ђ [REDACTED] З [REDACTED] бављала годину дана и три месеца, да је те вечери у друштву Ђ [REDACTED] З [REDACTED] и Ф [REDACTED] М [REDACTED] била на сплаву „Акапулко“, где су се са друштвом задржали до 04,00 сата ујутро, да су те вечери Ђ [REDACTED] и Ф [REDACTED] пили виски, те да села за управљач Ђ [REDACTED] возила марке „Цитроен Ц4“, будући да је обичај био да када Ђ [REDACTED] је она вози аутомобил до куће, али да је у том тренутку Ђ [REDACTED] пришао и рекао да ће до куће да иде заједно са Ф [REDACTED] његовим колима, пошто је Ф [REDACTED] мало попио па да му прави друштво, док је она након пет минута Ђ [REDACTED] возилом „Цитроен Ц4“ кренула за њима. Објаснила је да је у једном тренутку, када се са паркинга укључила у саобраћај својим мобилним телефоном позвала [REDACTED] али јој је он рекао да ће је звати касније да би у позадини чула продоран мушки глас како му се обраћа речима „стој, изађи“ након чега је веза прекинута. Указала је да је након тога поново покушала да добије [REDACTED] а потом и [REDACTED], али јој се нико није јављао, да би је након неколико минута телефоном контактирао Филип и рекао јој да је [REDACTED] упуцан, објаснивши јој где се налазе, па је отишла на лице места. Навела је да је по доласку на лице места уочила Филипов аутомобил марке „Пежо“ који се налазио у средњој саобраћајној траци мало испред семафора и да поред врата сувозача лежи тело удаљено неких пола метра. Навела је да је [REDACTED] стално носио наочаре, да јој је познато да му је једно око било проблематично, да је на њему носио диоптрију, да се са [REDACTED] ва пута чула из свог аутомобила, први пут када је покушала да га зове, па у томе није успела, а потом када ју је позвао са свог мобилног телефона и рекао јој да је [REDACTED] упуцан и да се налази у улици Омладинских бригада.

Из исказа сведока оштећене О [REDACTED] мајке погинулог [REDACTED] [REDACTED] тврђено је да је [REDACTED] носио наочаре од прве године живота и да је на десном оку имао диоптрију плус три. Оштећена се придружила кривичном гоњењу и истакла имовинско-правни захтев.

Из исказа сведока [REDACTED] ујне покојног [REDACTED] тврђено је да је након трагичног догађаја њен супруг [REDACTED] донео кући наочаре и мобилни телефон покојног [REDACTED] [REDACTED] које предмете је потом њој дао, те је она уочила да на наочарима није било никаквог оштећења, да је на наочарима било неколико трагова сасушене крви и то једна мрља на стаклу са леве стране у горњем левом ћошку као и испод ње једна мања мрља крви, које мрље крви су изгледале као две

капи без икаквог трага сливања, појашњавајући да су ови трагови били присутни са унутрашње стране наочара, те да је и на левој дршци наочара, према уху, постојао један слаб траг сасушене крви, да је све трагове крви она опрала и да није приметила никаква оштећења на мобилном телефону.

Из одбране окривљеног Раичевића и исказа сведока С [REDACTED] и [REDACTED] утврђено је да су 19.03.2009. године били чланови интервентне патроле позивног броја 9242 Интервентне јединице 92 МУП-а РС ПУ за град Београд која је обављала службену делатност на територији општине Нови Београд, да су се возили у службеном полицијском ципу марке "Mitsubishi Pajero" регистарских ознака [REDACTED] којим је управљао Н [REDACTED] на задњем седишту су седели полицајци [REDACTED] и [REDACTED] Ј [REDACTED] на месту сувозача окривљени Раичевић.

Из исказа сведока [REDACTED] и [REDACTED] утврђено је да нису видели на који начин је [REDACTED] изашао из возила, нити шта се конкретном приликом дешавало између Миљана Раичевића и оштећеног [REDACTED] већ да су само чули пуцањ.

Из исказа сведока [REDACTED] утврђено је да је након опаљења из пиштоља, узео пиштољ, подигао га, извадио оквир, метак из цеви, вратио метак из цеви у оквир, поново репетирао, испалио на празно без оквира и ставио пиштољ у гепек полицијског возила, да је он по стажу најдуже у Интервентној јединици, да је био први пратилац у патроли и да је његово место било на месту сувозача, али да је он конкретном приликом препустио своје место у патроли Миљану Раичевићу јер је био поуздан полицајац.

Из исказа сведока [REDACTED] и [REDACTED] утврђено је да је у тренутку када је возило у којем се налазио покојни [REDACTED] заустављено од стране Интервентне полиције [REDACTED] разговарала мобилним телефоном са [REDACTED]

Из исказа сведока [REDACTED] утврђено је да је током разговора са Зарићем чула да су [REDACTED] позадини продорним мушким гласом упућене речи „стој, изађи“.

Из извештаја о лекарском прегледу при упису у образовну инсититуцију МУП-а РС утврђено је да је дана 25.03.2000. године обављен психолошки преглед Миљана Раичевића и да је психолог дао мишљење да су интелектуални ниво и ефикасност именованог испод просечни, да је општи утисак емоционалне и социјалне зрелости много бољи него тестовни резултати и да је оцена способности да условно задовољава.

Из Правилника о техничким обележјима и начину употребе средстава принуде објављеног у Службеном гласнику РС број 19/2007 утврђено је да је чланом 16 наведеног Правилника прописано да кад полиција обављајући полицијске послове утврђене Законом дође до сазнања која указују на то да ће лице према коме треба применити полицијска овлашћења пружити оружани отпор, пре примене полицијских овлашћења ће сачинити план којим се одређује потребан број полицијских службеника, њихово наоружање, заштитна опрема, задаци, тактика, мере безбедности за употребу ватреног оружја, као и непосредни старешина надлежан за спровођење планираних мера, затим да полицијски службеник који учествује у спровођењу тог плана мора бити упознат са проценом очекиваног отпора, ситуационим планом, распоредом и задацима других полицијских службеника и сопственим задатком и да ватрено оружје може да употреби само по наређењу непосредног старешине, изузев ако је употреба ватреног оружја једино средство за одбрану од непосредног напада и опасности када оружје може да се употреби и пре издатог наређења. Чланом 17 истог Правилника прописано је да кад околности указују на постојање услова за закониту употребу вареног оружја, полицијски службеник ватарено оружје припрема за употребу стављањем метка у цев пре него што изда упозорење, поставља се у положај који му је у датим околностима најбезбеднији, омогућава сигурну употребу ватреног оружја и усмерава оружје према лицу према коме намерава да га употреби, а ако околности допуштају пре употребе ватреног оружја лице према коме намерава да га употреби упозорава речима “стој, полиција, пуцаћу”, а после усменог упозорења када то околности допуштају пуцањем у ваздух упозорава лице о намери да употреби ватрено оружје као средство принуде.

Из службених белешки о криминалистичко техничком прегледу лица места МУП-а РС Д.бр.8030/09 од 19.03.2009.године и фотодокументација суд је утврдио да су на лицу места у улици

Омладинских бригада испред броја 34, на коловозу, у другој саобраћајној траци за кретање возила у правцу надвожњака преко аутопута Београд-Шид, пронађени следећи трагови: 1. возило марке „Пежо 307 ЦЦ“, тегет боје, регистарског броја [REDACTED] које је затечено у другој саобраћајној траци (гледано од десне ивице коловоза, гледано ка надвожњаку преко аутопута Београд-Шид и то са упаљеним мотором, кључем у контакт брави и отвореним предњим десним вратима, 2. леш покојног [REDACTED] који је затечен на асфалту, поред возила марке „Пежо“, који је затечен у лежећем положају, на левом боку са савијеним ногама, левом руком на телу и десном руком савијеном у лакту и положеном поред тела, при чему су поред тела покојног [REDACTED] у висини колена затечени једне наочаре за вид марке „Бото“ на којима се уочавају ситне капљице црвене боје налик на крв и поред њих мобилни телефон марке „Нокиа Н95“, 3. локва црвене боје налик на крв дужине 4,4 метра која се протеже од главе леша дуж саобраћајне траке, 4. чаура ватреног оружја са ознаком на данцету „плугер 9 мм“ која је затечена на асфалту у истој саобраћајној траци на удаљености од 2,9 метара од леша у правцу општине Нови Београд, 5. службено возило марке „Мицубиши Пајеро спорт“, регистарског броја [REDACTED] које је затечено испред возила марке „Пежо 307 ЦЦ“ делом у другој а делом у трећој саобраћајној траци за кретање возила ка Новом Београду. На лицу места узети су тестови на присуство барутних честица од [REDACTED]

[REDACTED] од Миљана Раичевића преузет је један службени пиштољ марке „ЦЗ 99“ фабричког броја 115870 (у цеви пиштоља није затечен метак) са оквиром и 14 метака а у горњем делу униформе (кошуље) Миљана Раичевића, на десној подлактици уочени су трагови прашине који су фиксирани фотографисањем којом приликом је са истих узет узорак, као и са левог и десног рукава униформе Миљана Раичевића, те подноктни садржај са обе руке. Криминалистичко техничком прегледом подесних површина са возила марке „Пежо 307 ЦЦ“ регистрационог броја БГ 707-925, плаве боје пронађено је и фиксирано 12 трагова папиларних линија, ради одређивања евентуалног ДНК профила на стерилним штапићима узето 9 брисева са возила марке „Пежо 307 ЦЦ“ са више површина док су, такође са службеног пиштоља марке „ЦЗ 99“ фабричког броја 115870 за које оружје је био задужен Миљан Раичевић узето је 3 бриса и то са уста цеви, са навлаке и са рукохвата и окидача. Дана 19.03.2009.године из просторија Интервентне јединице 92 преузета је једна службена

према Загребу, да се у другој саобраћајној траци од ивице коловоза са места испред зграде број 34 налази возило „Пежо 307 ЦЦ“, плаве боје регистрационих ознака [REDACTED], да су на возилу отворена предња десна врата (врата сувозача) а да поред возила у висини задњег точка лежи тело млађег мушкарца, у пределу карлице ослоњеним куком о подлогу са благо повијеним ногама, а у горњем делу трупа лежи са обе плећке на асфалтној подлози са главом окренутом од возила ка ивичњаку одакле се посматра лице места, да се испод главе налази велика крвава мрља од које се крв протеже уназад од предње стране возила поред ког се тело налазило у дужини 4,5 метра широк крвави траг при чему је констатовано да се ради о очигледном сливању крви од тела усмрћеног низ улицу. Утврђено је да је усмрћени младић обучен у црну кожну јакну испод које има луксерицу, фармерке са црним чарапама и црним патикама, те да се у висини његовог колена налази мобилни телефон и отворене наочари, а да се иза главе леша паралелно са трагом крви и уз линију која раздваја саобраћајне траке налази једна чаура. Испред возила марке „Пежо“ нешто попречен у истој саобраћајној траци налази се цип полиције марке „Мицубиши“ регистрационог броја [REDACTED] у тренутку вршења увиђаја на моторном возилу Пежо 307 ЦЦ укључен је био мотор који је тихо радио, у возилу није било ни једног лица, са десне стране целокупно возило равномерно испрљано сасушеним блатом. У сачињеном записнику о увиђају истражни судија констатовао је да је [REDACTED] члан патроле интервентне јединице 92 из генека патролног возила извадио пиштољ који припада члану патроле, Миљану Раичевићу и то пиштољ марке „ЦЗ 99“ број 115870 који је бандажиран око рукохвата док је [REDACTED] члан патроле, обавестио истражног судију да је возило „Пежо“ померено за 1 метар у односу на место где је стајало када су започели интервенцију. Констатовано је да се, како је глава усмрћеног у великом делу обливена крвљу, не запажају голим оком ране на глави, да је у току вршења увиђаја са руку леша узет тест на присуство барутних честица као и отисак папиларних линија са прста покојног. Увиђај је завршен у 6,15 часова. У службеној белешци сачињеној дана 24.3.2009. године од стране истражног судије Окружног суда у Београду је наведено да фотодокументација у погледу трагова како су обележени на фотографијама возила не одговара извештају о траговима папиларних линија који се наводи у службеној белешци о крим. техничком прегледу лица места КТ 100/5255/2009, као и да на фотографијама број 4,5,6,7 и 8 на којима су приказана десна сувозачка врата возила приликом вршења увиђаја од стране тог судије

нису постојали трагови који су на тим фотографијама означени бројевима 6,7 и 8.

Из извештаја о резултатима токсиколошко-хемијске анализе Одељења за токсиколошку хемију Војно медицинске академије у Београду 27.03.2009.године утврђено је да је анализом достављеног узорка крви Ф [REDACTED] М [REDACTED] узетог дана 19.03.2009.године у 7,10 минута утврђено да није доказно присуство метанола, а да је доказно присуство етанола у концентрацији од 1,04 промила (22,57 микро мола / литар).

Из извештаја о прегледу трагова употребе ватреног оружја МУП РС, Национално криминалистичко техничког центра, Управа криминалистичке полиције број 642/09 од 30.03.2009.године и фотодокументације суд је утврдио да је извршен преглед трагова који потичу из догађаја у којем је дана 19.03.2009.године на Новом Београду у улици Омладинских бригада број 34 смртно страдао [REDACTED] да је чаура пронађена приликом увиђаја догађаја испалена из пиштоља марке „ЦЗ 99“, калибар 9 мм пара, фабричког броја 115870, да на тест фолијама скинутим са дланова руку Миљана Раичевића и десне руке и надлактице леве руке покојног [REDACTED] има трагова који могу да потичу од нитрата барутних честица, а да на тест фолијама скинутим са руку [REDACTED] има трагова који могу да потичу и од контаминације руку материјом која у себи садржи нитрате, док је констатовано да на тест фолијама скинутих са руку [REDACTED] трагови који могу да потичу од нитрата барутних честица нису пронађени.

Из записника о извршеном физичко хемијском вештачењу микро трагова влакана МУП РС, Национално криминалистичко техничког центра број 02-234-970/09 од 08.04.2009.године датог од стране вештака Наташе Радосављевић-Стевановић и Војкана Зорића и фотодокументације приложене у вези са обрадом пронађених микро трагова влакана КТ.бр.5258/09 од 19.03.2009.године суд је утврдио да испитивана спорна влакна – влакна тканине изузета помоћу транспарентних фолија са самолепљивих фолија за барутни тест којима је примарно извршено третирање шака покојног [REDACTED] приликом вршења увиђаја на лицу места нису истоврсни са неспорном влакнима са гардеробе-униформе полицијског службеника Миљана Раичевића. Вештаци су констатовали да и поред чињенице да је

издвојена карактеристична спорна и неспорна влакна визуелно имају исту дебљину, боју, на исти начин пропуштају поларизовану светлост, неподударност микро елементарног састава је стриктно елиминаторног карактера, појаснивши да детекције хемијских елемената олова и алуминијума у испитаним влакнима са гардеробе-униформе полицијског службеника се може сматрати иконтиминантима, детекција хемијских елемената рубидијума, магнезијума и гвожђа у испитиваним влакнима са достављених фолија јесте круцијална чињеница неистоврсности испитиваних узорака.

На главном претресу вештак Наташа Радосаваљевић-Стевановић је објаснила да нису пронађени трагови који би потицали од униформе окривљеног на рукама оштећеног, али да то не значи да није дошло до контакта између униформе окривљеног и руку покојног, иако обављеном анализом узорка јесте утврђено да највероватније до остваривања таквог контакта није дошло, док је вештак Војкан Зорић указао на чињеницу да приликом преношења са једне површине на другу површину влакна могу и да отпаду, наглашавајући да су они утврдили поређењем трагова са достављених фолија, да влакна гардеробе окривљеног нису истоврсна са влакнима која су пронађена на шакама покојног [REDACTED]. Вештак Наташа Радосаваљевић-Стевановић је у свом исказу навела да приликом вештачења нису имали гардеробу оштећеног, те да су упоређивали гардеробу оштећеног и униформу окривљеног, можда би њихов налаз био и другачији. Вештак Војкан Зорић је у свом исказу навео да би њихов налаз био детаљнији и прецизнији да су на вештачење достављени трагови из возила или са гардеробе оштећеног или његова гардероба, будући да већ број узорака даје статистички прецизније податке.

Из записника о ДНК вештачењу МУП-а РС Национално криминалистичко техничног центра број 234-2-642/09 од 26.03.2009.године суд је утврдио да је достављеном анализом ДНК из биолошких трагова са достављених брисева поднокатног садржаја леве и десне руке [REDACTED] добијен комплетан ДНК профил особе мушког пола који се поклапа са ДНК профилем [REDACTED] да је налазилом ДНК из биолошких трагова достављених брисева поднокатног садржаја леве и десне руке Миљана Раичевића добијен комплетан ДНК профил особе мушког пола који се поклапа са ДНК профилем Миљана Раичевића. Констатовано је да се сви елементи ДНК профила [REDACTED] и Миљана Раичевића налазе у ДНК

профилима добијеним из биолошких трагова са достављених брисева пиштоља марке ЦЗ 99“ фабричког броја 115870, и то са уста цеви и навлаке пиштоља. Елементи ДНК профила Миљана Раичевића налазе се у ДНК профилима добијеним из биолошких трагова са достављених брисева са левог и десног рукава кошуље Миљана Раичевића.

Из обдукционог записника Института за судску медицину Медицинског факултета у Београду С бр.237/09 од 19.03.2009.године и фотодокументације суд је утврдио да је смрт [REDACTED] насилна и да је наступила услед разорења за живот важних центара дејством пројектила испаљеног из ручног ватреног оружја из близине. Рана у десном заушном пределу улази у отвор прострелине главе која се наставља каналом кроз мастоидни наставак десне слепоочне кости, десну полутину малог мозга, мождани мост, продужену мождину, леви слепоочни режањ великог мозга и леву слепоочну кост завршавајући се у левом слепоочном пределу. Правац канала прострелине од назад унапред, десно улево и навише. Констатовано је да је у време убијања постојало стање алкохолисаности код покојног [REDACTED]

Из налаза и мишљења комисије вештака др.Душана Дуњића специјалисте судске медицине и Милана Куњадића балистичара од 08.06.2009.године суд је утврдио да је смрт [REDACTED] насилна јер је наступила услед разорења за живот важних можданих центара дејством пројектила испаљеног из ручног ватреног оружја из близине односно да је његова смрт у директној узрочној вези са прострелином главе насталом пројектилом испаљеним критичном приликом при чему је констатовано да у конкретном случају прострелина главе [REDACTED] представља смртоносну телесну повреду. Рана у десном заушном пределу представља улазни отвор прострелине главе која се наставља каналом кроз мастоидни наставак десне слепоочне кости, десну полутину малог мозга, мождани мост, продужену мождину, леви слепоочни режањ великог мозга и леву слепоочну кост завршавајући се излазном раном у левом слепоочном пределу. Правац канала прострелине је уназад унапред, десно у лево и навише (посматрано у физиолошком положају главе). Вештаци су, имајући у виду карактеристике предметне прострелине, као и локализацију улазне и излазне ране, те трагове око улазне ране као и правац канала ране, закључили да је одмах по задобијању прострелине главе [REDACTED] изгубио свест и могућност кретања, да је прострелина главе настала из близине, те да констатовани трагови указују да дејство гарежи

несагорелих барутних честица који настају приликом испaljивања пројектила из ручног ватреног оружја, из близине и који су napravili одређено оштећење на кожи – „барутна тетоважа“, да место на коме је тело пронађено указује да је ██████████ огођен у главу поред десних сувозачевих врата, изван аутомобила, те да је смртни исход наступио у врло кратком временском интервалу по задобијању прострелине главе. Поред смртоносне прострелине главе, обдукцијом су констатоване и повреде у виду нагњечина десног носног крилица и раздерина у пределу десне обрве које указују на деловање тупине механичког оруђа. Изглед и описане карактеристике ових повреда указују да су исте настале заживотно, односно пре задобијања прострелине главе. Вештаци међутим констатују да дубока раздерина десног обрвног предела, ценећи њену локализацију у односу на улазну рану прострелине и правац канала ране, карактер повреде, као и постојање трагова крви на лицу места (издвојена локва крви поред главе леша) не искључују могућност да је ова раздерина настала и директним ударом неке тупине механичког оруђа пре прострелине главе. Повреде констатоване на спољашњој страни десног колена у промеру 3x2 цм као и у пределу врха левог лакта, у промеру 1x0,5 цм, где је поткожно меко ткиво крвљу подливено, тамно црвенкасте боје указују да су исте могле да настану приликом пада тела на подлогу, при чему је утврђено да је левом грудном пределу попречно овално, у промеру од око 3x1 цм и у пределу спољашње стране левог рамена неправилно овално, у промеру 4x3 цм кожа крвљу подливена, жућкастозеленкаста и указује да су ова два кривна подлива настала пре критичног догађаја на око две недеље. Вештаци су утврдили да се из фотодокументације са лица места види да је тело оштећеног ██████████ затечено поред возила ослоњено на десни бок са савијеним ногама у куку и коленима, десном руком полупруженом на подлогу, док је лева рука савијена у лакту, а подлактица ослоњена на слабински предео, те констатују да је у извештају о криминалистичко техничком прегледу лица места утврђено да је леш покојног ██████████ затечен у лежећем положају на левом боку, па даље закључују да је вероватно грешка у одређивању стране тела јер се из даљег описа положаја руку види да оне одговарају позицији која се види у фотодокументацији. Такође, констатују да трагови крви на левој половини главе оштећеног, постојање гумене хируршке рукавице у пределу леве ушне шкољке покојног ██████████ као и трагови попрсканости у околини велике локве крви на асфалту поред главе оштећеног указују да је глава оштећеног померена након повређивања. Вештаци су констатовали да у моменту испaljивања када

је дошло до смртог повређивања [REDACTED] уста цеви пиштоља су од улазне ране у десном заушном пределу била на растојању од око 5 цм, пиштољ је чауру избацио на растојању од 2,9 метара у правцу задњег десног дела возила и трагова крви у виду сливања ка коловозу, па закључују да, имајући у виду да пиштољ избацује чауру у десну страну и лако уназад, да је позиција пиштоља у моменту испаливања била таква да је цев била усмерена у правцу канала прострелине, а да је десна страна пиштоља била окренута ка месту где је затечена чаура.

Судски вештак др. Душан Дуњић је у свом исказу на главном претресу навео да су вештаци по одобрењу суда извршили пробна испалења, како би утврдили и прецизирали даљину пуцања, односно растојање између уста цеви и улазне ране која је констатована на телу покојног [REDACTED] те да су из овог екперимента несумњиво утврдили да је растојање уста цеви од тела покојног [REDACTED] ило око 5 цм чиме је добијен резултат скоро идентичан са траговима који су констатовани на кожи око улазне ране у десном заушном пределу, да се улазна рана налази у десном заушном пределу, а излазна рана у левом слепоочном пределу главе покојног [REDACTED] и да су практично дефинисане три тачке које се спајају у једну линију уста цеви, која се налази на 5 цм од улазне ране, улазна рана и излазна рана према чему је закључено да правац канала ране одговара оси канала цеви, да сама рана представља смртоносну телесну повреду, као и да је смрт наступила веома брзо, одмах по задобијању пуцња дошло је до клонућа и пада тела на подлогу. Указује да поред ове смртоносне телесне повреде на глави јесте констатовано да постоји једна раздерина у пределу десне обрве и делу десног носног крилца наводећи да су обе ове повреде настале деловањем тупине механичког оруђа. Констатовано је да раздерина десног обрвног предела која је обимна и дубока до окоснице могла да настане и падом, ударцем главе о тврду подлогу, али да се не може искључити и да је настала и директним деловањем неке тупине механичког оруђа – чврсте тупине у овај предео главе напомињући да су обе повреде настале за живота, пре настанка дефинитивног смртог исхода. Вештак др. Дуњић је на главном претресу поновио да се из фотодокументације са лица места види да се тело покојног [REDACTED] налази на подлози поред отворених сувозачевих врата у положају на десном боку, више на леђима, са полу пруженом десном руком која је на подлози и левом руком савијеном у лакту, те шаком у висини леве слабине и трбуха, да је леш доњим делом тела ослоњен на десни кук са полусавијеним ногама, да му је глава ослоњена десним образом,

десним слепоочним и десним теменим пределом на подлогу, а да се на пределу леве ушне шкољке уочава гумена хируршка рукавица, те да од главе и лица према задњем делу возила се налази велики траг крви у облику сливања, при чему је напоменуо да излазна рана на левој страни, а улазна на десној страни главе, односно десном заушном делу, при чему се између десне руке и десне ноге на подлози налази мобилни телефон и наочари на којима нису пронађена оштећења.

Судски вештак медицинске струке је даље навео да је присуствовао показивању на главном претресу окривљеног како је дошло конкретном приликом до испалења пројектила наводећи да на основу тога може да прецизира положај руку које држе пиштољ у односу на установљену прострелину код покојног [REDACTED] да би растојање које је окривљени показао на главном претресу могло да одговара растојању које су и вештаци утврдили (око 5, а измерено је око 6 цм), међутим рука која држи ватрено оружје из кога је испален пројектил морала је бити одмакнута у односу на позицију главе да би се задобила установљена прострелина наводећи да према томе, рука која је држала оружје конкретном приликом није могла бити у позицији коју је окривљени показао на главном претресу у судници, то јест рука која је држала пиштољ у тренутку испалења пројектила морала је да буде подигнута од тела оштећеног најмање 5 цм на тај начин што би уста цеви пиштоља усмерена ка глави покојника такође била удаљена од главе покојника 5 цм. Прецизирао је да раздерина у пределу десног обрвног предела која је дубока и опсежна до кости са нагњеченим прстеном није могла да настане ударцем песницом или отвореном шаком, а да трагови крви на лицу места и то пре свега локва крви величине мушке шаке са раширеним прстима, може да буде у вези са повредама насталим од ватреног оружја али и са опсежном раздерином десног обрваног предела. Појаснио је да велика раздерина у десном обрвном пределу представља свежу повреду, да она није настала пре интервенције полиције у оквиру насталог догађаја, односно да није настала у возилу и пре отварања врата возила од стране интервентне екипе што је поткрепио чињеницом да ова повреда веома крвари, а да на одећи оштећеног [REDACTED] и у самом возилу нису пронађени трагови који би указивали на крварење из ове ране. У својој усменој речи на главном претресу судски вештак др. Душан Дуњић је указао да на основу фотодокументације са лица места и трагова присутних на левој половини главе и лица, попрсканости на асфалту и трагова крви на асфалту, те да је на основу постојања хируршке рукавице у пределу

левог уха и левог слепоочног дела утврдио да је глава оштећено [REDACTED] померена. Додао је да је сваки положај руке која држи ватрено оружје и главе на утврђеном растојању између уста цеви и тела, јесте могућ, те да ли је глава била повијена више у леву страну наниже, навише или на супротну страну, не може знати али да несумњиво може закључити да у конкретном случају рука са пиштољем није могла бити у позицији уз тело оштећеног, односно да би настала описана рана, рука са пиштољем морала би бити у отклону од тела [REDACTED] и опет у позицији оса канала цеви и то на растојању од тела, десног рамена [REDACTED] подигнута у висини од 5 цм и од улазне ране, главе покојног [REDACTED] такође 5 цм.

Судски вештак балистичар Милан Куњадић је у својом исказу на главном претресу навео да приликом испалења из предметног пиштоља марке „ЦЗ-99“ навлака пиштоља иде у задњи положај, када долази до избацивања чауре што је у конкретном случају потврђено проналаском чауре на лицу места, чиме је констатовано да је навлака слободно „одрадила“ избацивање чауре. Имајући у виду демонстрирање предметног догађаја од стране окривљеног на главном претресу, вештак је навео да је окривљени рекао и показао у судници да је десна рука покојног [REDACTED] била преко његове десне руке у којој је држао пиштољ и преко задњег дела навлаке, те је закључио да у таквој ситуацији, ако би дошло до испалења, навлака не би могла да се врати у задњи положај до краја, односно не би могло да дође до избацивања чауре, а у конкретном случају пронађена је чаура од испалењеног пројектила, тако да положај који је представио окривљени везано за руке покојног у односу на пиштољ који је држао окривљени није био могућ. Нагласио је да у тренутку испалења пројектила из пиштоља, оружје је било „репетирано“, што значи да је полуга обарача била у задњем положају тако да је у том тренутку била потребна мања сила и мањи ход окидача-односно сила од око 1,5 кг. Вештак је даље навео да је у писменом налазу и мишљењу констатовано да приликом испалења из пиштоља марке „ЦЗ 99“ чаура увек одлази на десну страну и то благо уназад, али да закључује, након што је у условима суднице од стране окривљеног и уз помоћ судског стражара као маркиранта представљен догађај и тренутак испалења, је могуће да је чаура отишла у страну где је и пронађена будући да се ради о подлози која је била тврда, бетону, асфалту и да чаура може да одскочи. Судски вештак Милан Куњадић је такође навео да у ситуацији када би испаливање било извршено према вратима сувозача пиштољ би чауру

избацио удесно, односно према предњем делу возила, а чаура је у конкретном предметном догађају нађена иза возила. Судски вештак балистичар Милан Куњадић је у свом исказу на главном претресу истакао да се на основу компонената барутних нитрата не може прецизно установити позиција руку оштећеног у моменту испалења метка из пиштоља окривљеног, да је на удаљености од десетак центиметара око пиштоља и могућ је настајак нитрата барутних честица на рукама оштећеног [REDACTED], уколико се ради о барутним траговима који излазе уназад према руци која држи оружје или која се налази у близини руке која држи оружје. Барутни трагови у правцу пуцања достижу до максималног домета између 80 и 100 cm.

Из налаза и мишљења судских вештака др.Бранка Мандића, психијатра и психолога Ане Најман од 16.06.2009.године суд је утврдио да је Миљан Раичевић особа са релативно уравнотеженом структуром личности чије су интелектуалне способности у границама горњег просека, да у време извршења кривичног дела које му се ставља на терет код њега није регистровано постојање неког психопатолошког поремећаја, да су његове способности схватања значаја дела, као и могућност управљања поступцима биле очуване, те да испитанику психијатријско лечење није потребно.

Из исказа судског вештака психолога Ане Најман утврђено је интелектуалне способности представљају способност успешног сналажења у новим ситуацијама, решавању проблема апстрактног нивоа мишљења и сналажења у социјалној средини, да се под интелектуалном ефикасношћу подразумева однос између резултата добијених на тестовима и интелектуалних потенцијала који испитаник у одређеном периоду живота показује, те да су код окривљеног приликом уписа у Средњу школу [REDACTED] резултати добијени на тестовима били нешто нижег нивоа у односу на утисак који је оставио. Из исказа овог вештака је даље утврђено да су резултати интелектуалне способности који су добијени тестовима приликом њеног вештачења окривљеног нешто виши у односу на налаз психолога приликом његовог уписа у школу, да му је коефицијент интелигенције [REDACTED] и припада [REDACTED], те да је његовом даљом кристализованом интелигенцијом тај коефицијент одговарјући оном који се показује [REDACTED] је тестиран. Из исказа вештака Најман је такође утврђено да његову структуру личности карактеришу [REDACTED] наглашени

113 КЗ јер је као полицијски службеник Полицијске управе за град Београд, Интервентне јединице 92 и члан Интервентне патроле позивног броја 9242 лишио живота [REDACTED], тако што је када је патрола чији је члан био успела да заустави моторно возило марке „Пежо 307 – ЦЦ2“, регистрационог броја [REDACTED] којим је управљао [REDACTED] а на месту сувозача седео [REDACTED] изашао из патролног возила, репетирао свој службени пиштољ ЦЗ-99, калибра 9 мм, фабричког броја 115870 и држећи га у десној руци пришао вратима сувозача путничког возила марке „Пежо 307 – ЦЦ2“, регистрационог броја [REDACTED] наредио сувозачу да изађе напоље, отворио врата сувозача, па када је [REDACTED] изашао из наведеног возила, из свог службеног пиштоља са растојања од 5 цм, испалио један пројектил у пределу главе [REDACTED] наневши му тешку телесну повреду опасну по живот у виду прострелине у десном заушном пределу услед које је на лицу места преминуо. Наиме, између радњи које је окривљени предузео конкретном приликом и последице која је наступила тј. смрти [REDACTED] постоји узорчно - последична веза.

Суд је ценио одбрану окривљеног Миљана Раичевића у делу у коме је навео да је пришао сувозачевим вратима возила марке „Пежо 307 ЦЦ“ са репетираним и према њима усмереним пиштољем у десној руци, те да је [REDACTED] који је седео на месту сувозача нагло отворио сувозачка врата возила у коме се налазио, гурнувши њима подлактицу десне руке у којој је држао пиштољ, а потом „искочио из возила“ и својом десном руком одгурнуо леву руку окривљеног истовремено ухвативши својом левом руком окривљеног у висини десног ручног зглоба руке у којој је држао пиштољ, а потом га је након што се усправио, лицем окренут ка њему, својом десном руком ухвативши његову десну руку почео да га окреће бочно и да га навлачи на свој десни бок држећи истовремено са обе руке десну руку окривљеног у којој му се налазио пиштољ и то у висини ручног зглоба при чему је цев пиштоља била усмерена на горе да би у једном тренутку дошло до опаљења, али је није прихватио налазећи да је иста неуверљива, животни нелогична, срачуната на избегавање кривице и у супротности са осталим изведеним доказима, а првенствено са налазом и мишљењем судских вештака др Душана Дуњића и балистичара Милана Куњадића. Наиме, на главном претресу окривљени Миљан Раичевић је у присуству судских вештака Милана Куњадића и др. Душана Дуњића представио како се предметни догађај одиграо, али је управо таква његова одбрана у супротности са њиховим налазом и мишљењем, који

је суд у потпуности прихватио налазећи да је исти у свему дат у складу са правилима струке, и из ког произилази да позиција главе оштећеног [REDACTED] није могла бити у положају који је окривљени показао на главном претресу, као и да постоје повреде оштећеног које су настале заживотно у виду нагњечине десног носног крилца и раздерине у пределу десне обрве која је настала заживотно, деловањем тупине механичког оруђа и то пре прострелине главе. Како окривљени током поступка ни једног тренутка није навео да је пре испалења метка било контакта између њега и [REDACTED] у коме би могла да настане горе описана повреда, то је суд његову одбрану и у том погледу оценио као крајње неуверљиву, а имајући у виду да из налаза и мишљења вештака произилази да је та повреда оштећеног била заживотна и да је настала пре прострелине главе. Поред тога, одбрана окривљеног Раичевића је у супротности и са исказом судског вештака балистичара Милана Куњадића датог на главном претресу из кога произилази да уколико би десна рука оштећеног [REDACTED] била преко десне руке Миљана Раичевића у којој је држао пиштољ и то преко задњег дела навлаке, навлака не би могла да се врати у задњи положај до краја, односно не би могла да избаци чауру, што се ипак конкретном приликом десило када је дошло до смртног повређивања [REDACTED], чиме се у потпуности искључује одбрана окривљеног Раичевића у делу у коме наводи да су се, пре опаљења пројектила, његова рука и десна рука окривљеног у којој је држао пиштољ налазиле у описаној позицији. Приликом оцене одбране окривљеног суд је имао у виду чињеницу да није на идентичан начин описао предметни догађај у својој одбрани у преткривичном поступку, када му је памћење свакако било свежије и очуваније и на главном претресу када га је описао са низом појединости, па како његове одбране нису биле истоветне током трајања поступка, посебно у погледу места на коме се налазио пиштољ приликом опаљења, то је суд његову одбрану прихватио само у оном делу у коме је покрепљена осталим изведеним доказима.

Суд је приликом оцене одбране окривљеног у погледу понашања оштећеног [REDACTED] конкретном приликом нашао да је иста неуверљива, нелогична, срачуната на избегавање кривице и у супротности са осталим изведеним доказима. Наиме, из исказа сведока [REDACTED] је утврђено да су [REDACTED] и [REDACTED] разговарали телефоном у тренутку када је [REDACTED] возило зауставила интервентна полиција, док из фотодокументације несумњиво произилази да су са десне стране поред

леша [REDACTED] пронађени његов мобилни телефон и наочаре у неоштећеном стању, а што је потврђено и исказом сведока [REDACTED] која је те предмете касније преузела, што искључује одбрану окривљеног Миљана Раичевића у делу у коме је навео да је [REDACTED] десном руком прво одгурнуо његову леву руку, а потом га ухватио са обе руке за зглоб десне руке у којој је држао пиштољ, а имајући у виду веома кратак временски период у коме се предметни догађај одиграо. Стога суд није прихватио одбрану окривљеног Раичевића у делу у коме је навео да је десна [REDACTED] рука била слободна за реализацију напада, а имајући у виду да је животно нелогично да предмети оштећеног [REDACTED] – мобилни телефон и наочаре остану неоштећени и неполомљени у положају који се види из фотодокументације са лица места. Суд је ценио и одбрану окривљеног у погледу начина на који је оштећени изашао из возила, али је није прихватио будући да је иста неубедљива, јер је управо окривљени још у предкривичном поступку навео да је левом руком дохватио браву на вратима сувозача, како би их отворио, држећи пиштољ у десној руци уперен ка вратима и да је у тренутку када је помислио да ће успети да отвори врата сувозач нагло отворио врата, налазећи да је окривљени у таквој ситуацији сигурно био у стању да отвори врата сувозача јер није имао никакву околност која га је у томе спречавала, а посебно имајући у виду да је отварање врата на возилу једна нимало сложена операција за коју није потребна никаква посебна обученост нити способност.

Суд је ценио одбрану окривљеног Раичевића у делу у коме је навео да се возило које су покушавали да зауставе кретало великом брзином, те да стога ни он, ни остали чланови патроле нису успели да уоче регистарски број возила, боју, ни марку возила, али је није прихватио налазећи да је иста неуверљива и нелогична јер су са удаљености од највише 70 метара колико су по речима окривљеног били удаљени од тога возила, свакако четири обучена полицајца, припадника Интервентне бригаде била у стању да виде елементарне карактеристике возила, као и чињеницу да је окривљени у својој одбрани у преткривичном поступку навео да је уочио да су се у возилу налазила два лица. Стога је неуверљива и његова одбрана у делу у коме је навео да је помислио да је у питању било возило Рено Меган, посебно имајући у виду дужину релације којом су се кретали иза возила у коме су се налазили [REDACTED] и [REDACTED] и чињеницу да је уочио колико се лица у возилу налази, као и исказ сведока Н [REDACTED] у делу у коме је навео да су се доста дуго

кретали иза предметног возила, односно два, три или четири километра. Суд је у овом контексту ценио и исказе сведока И [REDACTED] и [REDACTED], у делу у коме су навели да нису видели који је тип возила у питању, већ су мислили да се ради о возилу Рено меган, али их није прихватио, налазећи да су исти нелогични, неуверљиви и срачунати на умањење кривице окривљеног Раичевића, будући да су као лица која се таквим послом баве у оквиру свог занимања имали довољно искуства, времена и начина да уоче бар о ком се типу возила ради, узимајући у обзир чињеницу да им чуло вида ни на који начин није било компромитовано.

Суд је посебно имао у виду Правилник о техничким обележјима и начину употребе средстава принуде, а у контексту одбране окривљеног, па је нашао да у конкретној ситуацији није постојало наређење непосредног старешине окривљеног за употребу ватреног оружја, нити је употреба ватреног оружја била једино средство за одбрану од неког евентуалног непосредног напада и опасности да би оружје могао да употреби и пре издатог наређења. Наиме, чињеница да се неко возило креће брзином која је већа од дозвољене и да пролази кроз црвено светло на семафору по својој природи и карактеру не представља никакав непосредни напад на окривљеног од стране лица које чак тим возилом и не управља, посебно имајући у виду чињеницу да лице које је било њему вођа патроле те вечери, [REDACTED] није издао наређење да се ватрено оружје може употребити док су се налазили у полицијском возилу и процењивали ситуацију у којој су били, као и чињеницу да је окривљени припремио оружје за употребу без наређења непосредног старешине и пре него што је стекао уверење да ли му евентуално прети опасност од сувозача у возилу које је пролазило на црвено светло семафора и да је до испаливања метка у главу [REDACTED] дошло у веома кратком временском интервалу, у односу на излазак окривљеног из полицијског возила.

Суд је ценио исказе сведока [REDACTED] и [REDACTED] у делу у коме су описивали на ком месту је затечен пиштољ након опаљења, али их није прихватио будући да исти нису довољно поуздани, имајући у виду да лице места није било адекватно обезбеђено, да су докази померани по слободном нахођењу припадника интервентне бригаде, а нарочито чињенице да је пиштољ склоњен у гепек полицијског возила, без икаквог рационалног разлога, да је полицијско возило померено након лишења живота [REDACTED]

да брисотине на возилу марке Пежо, којим је конкретном приликом управљао Милићевић, а које су фотографисане у фотодокументацији нису постојале приликом вршења увиђаја на лицу места од стране истражног судије. Поступање окривљеног конкретном приликом упућује на закључак да је прибегао демонстрирању крајње непримереног понашања за ситуацију у којој се нашао и која ни у ком случају није захтевала тако радикалну реакцију, а нарочито није захтевала употребу ватреног оружја пуцањем у главу, без упозорења, будући да [REDACTED] није напао на живот ни једног лица, нити је покушавао бекство у време или након извршења кривичног дела, нити је на основу доказа који су изведени у доказном поступку напао окривљеног Раичевића.

Суд је ценио налаз и мишљење вештака Тамаре Новковић у делу у коме је наведено да се сви елементи ДНК профила [REDACTED] и Миљана Раичевића налазе у ДНК профилима добијеним из биолошких трагова са достављених брисева пиштоља марке ЦЗ 99“ фабричког броја 115870, и то са уста цеви и навлаке пиштоља и нашао је да то није од утицаја на другачије одлучивање у овој кривично правној ствари, нити може поткренити одбрану окривљеног, имајући у виду поступање са оружјем из кога је [REDACTED] смрћен, односно чињеницу да је један од чланова интервентне патроле предметни пиштољ узео са лица места и чак ставио га у гепек полицијског возила. У таквој ситуацији када припадник полиције обучен за поступање у критичним ситуацијама, као што је пуцњава, склања пиштољ из кога је пуцано, не може се на поуздан начин ни утврдити на који начин је днк профил [REDACTED] доспео на уста цеви и навлку пиштоља.

Посебно је неуверљива одбрана окривљеног Раичевића у делу у коме је навео да [REDACTED] олурук, ненаоружан, са мобилним телефоном у руци, у ситуацији када уочава да му прилази полицајац интервентне јединице са пиштољем у руци, упереним према њему, а други полицајац га са пиштољем у руци држи на нишану стојећи испред возила у којем је био, реагује тако што напада окривљеног Раичевића, будући да је животно нелогично и неуверљиво да неко ко није учинио ништа недозвољено конкретном приликом што би га довело у стање страха од полиције предузме било какву агресивну радњу према окривљеном у присуству још три полицајца која су држала у рукама репетиране пиштоље, говорећи „полиција, изађи напоље“, у тренутку када је возач већ изведен из возила, започиње излажење из возила и

како је то окривљени представио и нападне окривљеног, предузимајући борилачки захват. Наиме, окривљени и оштећени нису били ни у каквом сукобу, нити су се од раније познавали, оштећени није имао ни један разлог да по изласку из возила нападне наоружаног полицајца, а окривљени је имао довољно могућности да процени и уочи да ли му од сувозача који држи погнуту главу прети било каква опасност.

Суд је ценио исказ сведока Д. [REDACTED] који је био припадник интервентне бигаде конкретном приликом и који је на идентичан начин описао предметни догађај као и окривљени у својој одбрани, али га није прихватио из истих разлога из којих није прихватио ни одбрану окривљеног, будући да је у супротности са осталим изведеним доказима и усмерен на умањење кривице окривљеног, посебно имајући у виду да је неубедљиво да [REDACTED] који је био наоружан и обучен припадник Министарства унутрашњих послова Републике Србије посматра како његовог колегу окривљеног Раичевића напада сувозач из возила и да не предузима ни једну радњу која би евентуално заштитила окривљеног или му помогла у тој ситуацији.

Поступајући по налогу Апелационог суда, а ценећи записник о ДНК вештачењу од 26.03.2009.године суд је ценио порекло трагова барутних честица на рукама оштећеног и имајући у виду исказе испитаних вештака на главном претресу, а посебно вештака Милана Куњадића који је објаснио да барутни трагови у правцу пуцања досежу до максималног домета између 80 и 100 цм и утврдио да је приликом испаљења хица на удаљености од око 5 цм могуће да су барутни трагови доспели до руку оштећеног који су се налазили ниже а паралелно са главом на удаљености од 10 цм.

Сд је посебно имао у виду чињеницу да је окривљени као припадник МУП-а РС, и то Интервентне јединице, која се свакодневно сусреће са веома сложеним акцијама, с обзиром на своје стручне квалификације био дужан да процени озбиљност ситуације у којој се нашао, те да имајући у виду све конкретне околности, примени само оне мере које су нужно потребне да сваку евентуалну опасност у којој се нађе отклони. Међутим, по налажењу суда окривљени није конкретном приликом реаговао на примерен начин, имајући у виду да [REDACTED] као сувозач у возилу које је прошло на црвено светло, за њега није представљао опасност која је захтевала пуцање у главу са удаљености

од 5 цм. Чињеница да је возач возила у коме се налазио конкретном приликом [REDACTED] прошао на црвено светло, ни у ком случају не оправдава поступање окривљеног. Поред тога, суд је посебно имао у виду чињеницу да је члан патроле [REDACTED] склонио пиштољ са лица места, тачније однео га у гетек свог возила, да је Душко [REDACTED] померио полицијско возило, што је додатно отежало утврђивање чињеничног стање будући да се ради о крајње непримереним поступцима лица која се свакодневно у опису свог посла могу сусрести са инцидентним ситуацијама која свакако треба да се старају о обезбеђењу како лица места, тако и доказа након догађаја у коме неко лице изгуби живот.

Како суд током поступка није нашао да на страни окривљеног постоје околности које би искључивале његову кривицу, то га је огласио кривим.

Суд је током поступка извео и друге доказе, али их није посебно ценио, налазећи да нису од утицаја на другачије одлучивање у овој кривичноправној ствари.

Суд је одбио предлог бранioca окривљеног Раичевћа, адвоката Владимира Петровића да се у доказном поступку прочитају службене белешке о обавештењима примљеним од грађанина [REDACTED] [REDACTED] чињеним пред

МУП-ом РС, будући да наведена лица приликом давања обавештења нису била упозорена да су дужна да говоре истину и да давање лажног исказа представља кривично дело.

Ценећи психички однос окривљеног према извршеном кривичном делу убиства из члана 113 КЗ-а, суд је нашао да је окривљени конкретном приликом поступао са директним умишљајем, будући да је у време предузимања радњи за које је оглашен кривим био свестан свог дела и хтео његово извршење, јер је је при изласку из службеног возила, као припадник Интервентне јединице, репетирао свој службени пиштољ марке „ЦЗ 99“ калибра 9 мм, фабричког броја 115870 и држећи тај пиштољ у десној руци пришао вратима сувозача заустављеног предметног путничког моторног возила, наредио сада покојном [REDACTED] да изађе из возила и када је [REDACTED] изашао из возила из непосредне близине из службеног пиштоља са растојања од свега 5 цм испалио један пројектил у предео главе [REDACTED]. Наиме, окривљени је био свестан да предузима радњу којом је могуће

у смртити друго лице и био је свестан да је та радња управљена према оштећеном [REDACTED]

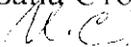
Одлучујући о врсти и висини кривичне санкције коју ће изрећи окривеном, суд је ценио све околности из члана 54 КЗ-а, па је од олакшавајућих околности на страни окривљеног ценио младост, породичност и ранију неосуђиваност, док отежавајућих околности на страни окривљеног није било.

Након свестране оцене напред наведених околности, суд је окривљеног осудио на казну затвора у трајању од тринаест година, налазећи да је иста адекватна степену друштвене опасности окривљеног као учиниоца и степену друштвене опасности учињеног кривичног дела, са уверењем да ће се таквом казном у довољној мери утицати на окривљеног да убудуће не врши кривична дела, те ће се у потпуности остварити сврха кажњавања, како у погледу генералне, тако у погледу специјалне превенције.

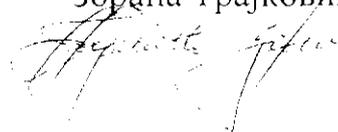
На основу члана 63 КЗ-а суд је окривљеном у изречену казну урачунао време које је провео у притвору почев од 19.03.2009. године када је лишен слободе, па надаље.

На основу одредбе члана 206 став 2 ЗКП-а суд је оштећену [REDACTED] ради остваривања имовинско правног захтева упутио на парницу, обзиром да подаци кривичног поступка не пружају довољно подата основ ни за потпуно ни за делимично пресуђење, а прикупљање истих за одлучивање у овом поступку би по мишљењу суда довело до одуговлачења кривичног поступка.

Записничар
Ивана Стојилковић

Председник већа-судија
Зорана Трајковић

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против ове пресуде дозвољена је жалба Апелационом суду у Београду, у року од 15 дана од дана пријема писменог отправака пресуде, а преко овог суда.